

AMERISKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 143

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY MORNING, JUNE 17TH, 1936

LETO XXXIX. — VOL. XXXIX.

Kako bodo bivši ameriški vojniki potrošili svoj bonus?

Washington, 16. junija. Dve milijardi in dvesto milijonov dolarjev je bilo tekom pondeljka in torka razdeljenih par milijonov bivših ameriških vojakov, kakor je to odločil kongres.

Nastala je ljudska radovednost, ki naj dožene, kako bodo veterani potrošili ta denar. Časnikarski poročevalci so vprašali tisoče in tisoče veteranov v različnih mestih, da se izjavijo, kam bodo z denarjem.

Časnikarji so dognali, da je le malo veteranov, ki v resnici nujno potrebujejo denar. Skoro polovica vseh veteranov se je izjavila, da bodo denar vložili v banko in ga shranili za poznejše čase. Mnogo se jih je izjavilo, da bodo plačali dolg na hiši ali pa zboljšali dosedanje posestvo, plačali zaostale davke.

Mnogo veteranov se je izjavilo, da so se postarali odkar so se nahajali v armadi in da bi bilo v resnici blazno trošiti denar za nepotrebne stvari, kot za pijančevanje. Prišel je čas, da se začne z varčevanjem. Bonus je prva prilika za mnoge.

Značilen je slučaj nekega zamorskega veterana v Charlotte, North Carolina. "Kaj bom naredil z denarjem, me vprašate? Hm, polovico bom dal Mr. Frenchu, ki je trgovec v mestu, da me bo potegnil iz ječe, kadar me zapro. Saj sem zaprt skoro vsak teden. Z drugo polovico bom pa šel v mesto k dekletom in k pijanci, in, o Susana, takšnega plesa še ni bilo v mestu, kot ga bom jaz priredil!"

Tisoče veteranov je tudi izjavilo, da bodo sploh zamenjali ne bodo, pač pa jih bodo pustili v blagajni strica Sam, kjer nosijo tri odstotke obresti. Mnogi se bodo poročili, drugi pa kratkoma vse skupaj zapili.

Progressive Merchants Asso.

naznanja, da je dobil prvo nagrado za serijo E \$15.00 Valentine Dragan, 307 E. 156th St. Nadalje so dobili nagrade sledeči: Stanley Cyzis, 16010 Parkgrove Ave.; Rose Arh, 387 E. 161st St.; Jennie Vidmar, 16109 Parkgrove Ave.; Louis Kredic, 16715 Grovewood Ave.; Rudolph Knaus, 19801 Keewanee Ave.; Martin Ebenger, 1328 W. 59th St.; Peter Hranilovich, 795 E. 222nd St.; Louise Cebon, 726 E. 160th St.; Albin Farenčak, 15500 Holmes Ave.; Anton Ark, 15445 Calcutta Ave.; Frank Strumbel, 5612 Carry Ave.; Frank Vihtelich, 1005 Ansel Rd.; Mrs. O. Smith, 1029 E. 169th St. Cenjenim odjemalcem se naznanja, da zahtevajo pri svojih trgovcih trgovske znamke. Prej ali slej boste tudi vi dobili lepo nagrado.

Šola moderne umetnosti

Vljudo so vabljene starši učencev in učenek Jugoslovanske šole moderne umetnosti S. N. D. k seji, ki se bo vršila v četrtek 18. junija v navadnih prostorih ob 7:30 zvečer. Zelo dobrodošli bodo tudi prijatelji te šole. Priidite! — J. Okorn, blagajnik.

Poštarji pri obhajilu

Nad 700 poštnih uslužbencev v Clevelandu, ki so katoličani, je te dni sprejelo sv. obhajilo v katedrali škof Schrembs je imel poseben nagovor na zbrani poštne uslužbenke, katere je vodil postmaster O'Donnell.

Miller resigniral

Bivši župan Ray T. Miller je včeraj poslal vodstvu demokratične stranke v Clevelandu svojo resignacijo kot podnačelnik eksekutivnega odbora stranke in kot član centralnega odbora stranke. Mr. Miller navaja v svojem pismu, da nima časa za vršitev svojih dolžnosti kot član eksekutivnega odbora stranke, ker mora posvečati ves svoj čas odvratitvju. Izjavil je pa, da se bo odločno boril za ponovno izvolitev Roosevelta in gubernija Daveya. Z resignacijo Millerja je odstranjena zadnja ovira za popolno reorganizacijo demokratične stranke v Clevelandu. Skoro vsi dosedaj najbolj vplivni člani stranke so odstranjeni, in vodstvo bo prešlo v nove, mlajše roke. Popolna reorganizacija stranke v Clevelandu se bo izvršila takoj po zaključku demokratične predsedniške konvencije v Philadelphiji.

Popolna edinstvo prevladuje med državami Male antante

Campina, Rumunska, 16. junija. Predsednik čehoslovaške republike, Edward Beneš, se je včeraj vrnil iz tega mesta na Češko, potem ko je bil navzoč na tridnevni konferenci, ki se je vršila med zastopniki Male antante. Beneš se je izjavil, da se je pri zadnji konferenci storilo več dobrega za člane Male antante in za ostalo Evropo, kot pri vseh bivših konferencah.

Je dejal Beneš: "Ne samo, da je postala Mala antanta močnejša in bolj kompaktna, pač pa se je tudi popolnoma sporazumela v vseh vojaških in diplomatičnih problemih napram vsem ostalim državam."

"Naj ve vsa Evropa, da nihče ne more razžaliti eno članico Male antante, ne da bi razžalil ali napadel ostalih članic. Kjerkoli je en zastopnik Male antante navzoč, so navzoči tudi vsi ostali."

"Da pokažemo tudi na zunaj svojo popolno edinstvo, smo ustanovili v Bukaresti generalni štab Male antante, pri katerem bodo sodelovali generali in častniki čehoslovaške, jugoslovanske in Rumunske.

"Pripravljeni smo za vsak slučaj. Naše armade, če bo treba, bodo skupno nastopile. Naša diplomacija bo skupno delovala. Naše finance se dnevno izboljšujejo, in dasi ne pričakujemo vojne, pa smo pripravljeni za vse slučaje."

Townsend konvencija

Townsend organizacija pričakuje, da bo prišlo na konvencijo slednje najmanj 10,000 delegatov iz Ohio, Pennsylvanije in Michigana. Townsend konvencija se bo vršila v Clevelandu dne 18. in 19. junija. Na Veliki jezerski razstavi bodo imeli svoj poseben dan. Poglavitni namen konvencije je spremeniti deloma pravila. Če bo konvencija nominirala predsedniškega kandidata, če ni gotovo, ker se med Townsend organizacijo in Coughlinovo narodno unijo sedaj vodijo pogajanja za skupni nastop.

Popravek

V poročilu o smrti Antona Vidmarja je bilo izpuščeno ime žene Josephine, katere dekliško ime je bilo Tomšič, doma iz vasi Trnje, fara Slavina na Notranjskem.

V Francijo prihaja fašizem radi socialistov, pravi Anglija

London, 16. junija. V Londonu s skrbjo in pričakovanjem opazujejo dogodke, ki se vršijo v Franciji zadnje dneve, odkar je prevzel vladno socialistični ministrijski predsednik Leon Blum.

Angleži so prepričani, da odredbe nove francoske vlade se ne tičejo samo francoske republike, pač pa znajo spremeniti položaj tudi v ostalih delih Evrope. Angleži so prepričani, da se vrši v Franciji nekrvava revolucija.

Vsi dogodki, ki se danes vršijo v Franciji, kažejo na dogodek znanih francoskih revolucij v letu 1830, 1848 in 1871. In razvoj francoskih dogodkov v omenjenih letih je odmeval po vsej ostali Evropi.

Ako se bo ministerskemu predsedniku Blumu posrečilo potegniti Francijo iz gospodarskega blata in zopet vzbuditi pri narodu zaupanje v pošteno vladno, tedaj bo pomenilo preobrat v boju demokracije proti diktatorstvu.

Brez dvoma je, da bo Blum prisiljen devaluirati francoski frank, toda če tega ne bo storil kmalu, tedaj bodo štrajki, ki se še vedno vršijo v Franciji, prej ali slej uničili vsako veljavo devalvacije. Nihče ne more prerokovati kakšne bodo posledice, toda brez dvoma je, da dobi Francija v tem slučaju fašizem in diktatorstvo kot edino rešilno pot pred popolnim prepadom.

Enak položaj je bil v Italiji, enak položaj v Rusiji in enak položaj v Nemčiji. Nemčija kot Italija sta dobili fašizem in diktatorja, potem ko je fašizem in diktatorstvo kot edino rešilno pot pred popolnim prepadom.

Računa se, da bodo v Franciji izbruhnili tudi anti-židovski izgedi. Leon Blum, sedanjí ministrski predsednik, je prvi žid, ki je dobil enak urad v Franciji, in v parlamentu so mu desničarji že začeli groziti. Nič kaj dobrega ne čaka Francije.

Več paznikov

Councilman 23. varde Mr. John Novak je v pondeljek večer ostro grajal upravo javnih kopalšč v Clevelandu, ker nimajo dovolj osebja, da pazi, da se ne pripetijo nesreče, enake kot so se pripetile pretekli petek v St. Clair kopalšču. Direktor Varga je izjavil, da je tozadevno že vpeljal preiskavo, in ko bo gotova, je obljubil, da bo storil vse, da se nedostatek popravi. Councilman Novak je trdil, da če bi pretekli petek nadzornica Miss Kushlan poklicala drugo paznico v kopalnico, ko se je odstranila iz prostora, da dekletci ne bi utonili.

Nov generator

Dr. Vandergraf, profesor na Massachusetts Institute of Technology, je izjavil včeraj v Clevelandu, da se bo zdravniški vedí tekom prihodnjih desetih let posrečilo uporabljati X-žarki aparat, ki bo lahko deloval z močjo 10,000,000 voltov. Tak aparat bi bil največja garancija za zdravljenje raka in drugih bolezni.

Za kulturni vrt

Zavedni narodni delavec Mr. Andrew Tekave, 1023 E. 72nd Place je prispeval v imenu svoje družine svoto \$5.00, in sicer za Ivana Cankarja \$2.50, za Simona Gregorčiča \$2.50. Prav iskrena hvala!

Vložena resolucija

Councilman 23. varde John M. Novak je vložil v mestni zbornici resolucijo, glasom katere se zahteva \$5,000 moralne odškodnine za vsako izmed dveh slovenskih deklet, Helen Blaznik in Alice Pate, ki sta utonili pretekli petek v mestnem kopalšču na St. Clair Ave. Resolucijo dobi sedaj v roke posebna tozadevna komisija, ki bo v doglednem času poročala, potem ko bo izvršena preiskava. Mi ponovno pozivljemo naše councilmane in njih prijatelje, da odločno zagovarjajo izplačilo moralne odškodnine, katero je mesto dolžno družinam obeh utoplenk.

Pogreb Rev. Viranta

Tako veličastnega pogreba kot se je vršil za pokojnim Rev. Virantom, naselbina v vseh svojih 50. letih obstanka še ni videla. Pogrebne svečanosti za pokojnim pomočnikom fare Marije Vnebovzete so se začele ob 9:30 dopoldne v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. Že zgodaj je prihajala duhovščina od vseh strani obširne clevelandške škofije, tako da je bilo ob 9:30 zjutraj nad 200 duhovnov v naši slovenski cerkvi. Dospelo je tudi nad 40 šolskih sester. Častita duhovščina je napolnila sedeže v cerkvi v osredju, a naši ljudje ostale prostore, tako da je bila cerkev natlačeno polna, in zunaj cerkve je pa bilo še nekaj tisoč ljudi, ki niso mogli v cerkev. Cerkevni mrtvaški obredi za pokojnim Rev. Virantom so bili nekaj, česar se nismo videli ali slišali v naselbini. Najbolj ganljivo je bilo prepevanje psalmov, katere so navzoči duhovniki tako soglasno in pomenljivo prepevali. Pogrebni govor je imel sam Most Rev. Joseph Schrembs, častitljivi apostol clevelandške škofije, ki je med drugim omenil v svojem govoru, da je bil ranjki Rev. Virant najmlajši duhovnik, katerega je v 25. letih svojega škofovanja pokopal, in da je bil ranjki Rev. Virant prvi umrli duhovnik, ki je izštudiral bogoslovje v novem clevelandskem semenišču. Utrujení apostol škof Schrembs je mučeniško in iskreno ter v srce segajoče opravljal molitve tekom ganljivih obredov. V srce segajoč govor v slovenskem jeziku je imel Rev. Milan Slaje, župnik iz Loraina. Pevski zbor pod vodstvom Mr. Rakarja je pel žalostinke, ki so segale globoko v dušo. Področnost priobčimo te dni.

Pristaš Townsenda poražen v državi Haine

Bangor, Maine, 16. junija. Pri republikanskih primarnih volitvah v državi Maine je bil poražen Blin Page, bankir, ki je pristal Townsend gibanja. Porazil ga je njegov nasprotnik, ki je napadal Townsendor načrt. To je že četrti kandidat za kongres, ki je bil poražen radi Townsenda.

Za Peruškovo sliko

Mr. Frank Birtich, lastnik "Lovers Lane Dept. Store na 631 So. Arlington St., Akron, Ohio, je daroval \$2.00 v pomoč za nabavo slike, ki bo podarjena The Cleveland Museum of Art. Slika je delo g. Peruška. Zavednemu rojaku iskrena hvala!

Najbolj važna delavska poslava se smatra neustavnim

New Orleans, 16. junija. Zvezna apelatna sodnija petega okraja je včeraj razsodila, da je vladni National Labor Relations Board, ali takozvana Wagnerjeva postava neustavna in da vlada nima pravice regulirati odnosa med delavci in delodajalci.

Sveto razsodbo je apelatna sodnija utemeljila z razsodbo najvišje sodnije, ki je pred nekaj tedni razglasila, da je Guffey postava v korist premogarjem neustavna.

Tožbo proti Wagnerjevi postavi je začela jeklarska korporacija Jones & Laughlin, ki je odslovila od dela več jeklarskih delavcev in podala kot vzrok, da so nameravali ustanoviti unijo med delavci. Delavci so se pri-tožili v Washington na Delavsko komisijo, ki je zahtevala, da se delavci zopet sprejmejo na delo. Kompanija je radi tega tožila in sledila je omenjena razsodba.

Apelatna sodnija je bila mnenja, da ima kompanija pravico odsloviti vsakogar od dela, ako prekrši kompanijske določbe. Kompanija je odredila, da se delavci ne smejo vmešavati v unijske zadeve, in ker so se, so bili odslovljeni.

Iz Washingtona se poroča, da bo administracija najprvo preštudirala to razsodbo, nakar bo naredila priziv na najvišjo sodnijo. Dosedaj so bile vse delavske postavbe zavržene od višjih sodnij.

Nagrade

Sledeči so upravičeni do nagrad, ki jih daje Progressive Merchants Association za serijo "F":

3,800	\$15.00
82,766	5.00
2,562	5.00
16,175	5.00
96,413	5.00
15,502	5.00
68,504	5.00
109,575	5.00
82,666	5.00
22,607	5.00
140,446	5.00
120,428	5.00
10,691	2.00
108,681	2.00
64,453	2.00
75,102	2.00
115,966	2.00
81,078	2.00
42,017	2.00
5,955	2.00
71,292	2.00
23,553	2.00
612	2.00
44,002	2.00
6,379	2.00
1,117	2.00
71,487	2.00

Lastniki teh naj se zgledajo s svojimi kuponci pri August F. Svetek, 478 E. 152nd St. ne kasneje kot 27. junija, 1936, ker po tem dnevu nagrade niso več veljavne.

Trgovci so prošeni, da razstavijo te številke na očitnem mestu v trgovini.

Štirje ubiti

Ob 11:07 sinoči je butnil neki avtomobil, v katerem se je nahajalo pet oseb, ob jeklene zavo-re mostu na Dunham Road v bližini Granger Road, Maple Heights. Štirj osebe v avtomobilu so bile takoj ubite in ena nevarno ranjena. Okrajne oblasti so uvedle preiskavo. Vsi ubiti so Clevelandčani.

Pogreb utoplenk

V torek zjutraj smo imeli v naselbini zadnji sprevod obeh slovenskih deklic, ki so pretekli petek utonile v St. Clair kopalšču. Vse okoli Grdinovega pogrebnega zavoda se je zbrala ogromna množica ljudi, in enako po St. Clair Ave., tako da sta morala dva prometna policista paziti na sprevod. Bilo je tisoče ljudi. Naprej sta vozila skupaj dva avtomobila polnih cvetic. Potem sta prišla dva bela avtomobila, v katerega vsakem je počivalo v krsti eno dekletce. Tudi ta dva mrtvaška vozova sta skupaj v vrsti vozila. Ob obeh straneh mrtvaških vozov je korakalo 10 večjih belo oblečenih deklic kot častna straža. Za krsto so korakali součenci in součence obeh deklic, in sicer po dva dekca in po dve deklici skupaj v eni vrsti. Fantički so bili oblečeni črno, deklice belo. Za otroci so korakali najbližji sorodniki obeh, potem pa ostalo občinstvo in pozneje avtomobili.

Ves promet na St. Clair Ave. je bil ustavljen od policije, ko je sprevod korakal preko St. Clair Ave. na Norwood Rd. in Glass Ave. v cerkev sv. Vida, kjer je Rev. Sodja daroval slovesno mašo za dušnico in so peli šolski otroci na kru. Kakih 2,000 ljudi je bilo v cerkvi. Sprevod je bil dostojen in pomenljiv.

Cene žitu se dvigajo, ko prihajajo poročila o veliki suši

Chicago, 16. junija. Poročila iz severozapadnih držav, da prevladuje tam velika suša, in nadaljnja poročila iz jugozapadnih držav, da so tam gosenice in druga mrčes povzročili silno škodo pridelkom, so dvignila cene žitu na trgu.

Iz severozapadnih držav poročajo, da tam niso imeli še tako slabih letine od leta 1907. Ne navadno vroče vreme, mrčes, zlasti pa kobilice grozijo obstoju pridelka v jugozapadnih državah.

V Minneapolisu, kjer je neka-ko središče za zapadno pšenico, so se dvignile včeraj cene pšenice za pet centov pri bušlju, dočim so šle v Chicagi za 3c navzgor. Farmarji v North Dakoti, kjer se pridelava največ zgodnje pšenice, so poslali v Washington apel, da jim vlada preskrbi krmno za živino.

V North Dakoti ni bilo dežja že štiri tedne, dasi ga silno potrebujejo. Toplomer je včeraj v državi kazal 107 stopinj. Položaj je neznošen in bojijo se, da bo zopet mnogo živine poginilo.

Smtna kosa

Nagloma je umrl pri kolezu svojega avtomobila Ambrose Kleinhenz, 1081 E. 66th St. Bilo je to včeraj na Payne Ave. in 40. cesti. Pokojni zapuščak žaluječo soprogo Alice, ki je hčerka Mrs. Angele Pucel, 15705 Holmes Ave. Pogreb ranjkega je vršil v petek 19. junija ob 9:15 dopoldne iz hiše žalosti na 7516 Star Ave. v cerkev St. Francis in na pokopališče. Bodi ranjke-mu mirna ameriška zemlja!

Več davkov

Zvezni davčni urad v Clevelandu sporoča, da so dobili za drugo četrtino leta \$1,500,000 več dohodninskega davka kot v istem času lansko leto.

Farmerji v Ohio zahlevajo znižanje javnega relifa

Columbus, Ohio, 16. junija. V sredo 17. junija se bo zopet zbrala državna zbornica države Ohio k zasedanju, in to pot bodo zastopniki, ki prihajajo iz farmerskih okrajev, zahtevali, da se določe glede relifa poostrijo in da se relif kolikor mogoče zniža.

Tozadevni predlog je že pripravljen in je najbolj drastičen, kar jih je bilo še kdaj predloženi državnim postavodajci. Glasom tega predloga dobijo relif samo oni, ki absolutno dokažejo, da ga v resnici potrebujejo.

Farmarski zastopniki so se zadnje čase resno pritoževali, da je na relifni roli države Ohio tisoče ljudi, ki bi si morali služiti sami svoj kruh. Nadalje je tisoče ljudi, ki so prenemarni, da bi delali. Farmarji zahtevajo, da se s tem preneha.

Zastopniki podeželskih okrajev so predložili državni zbornici zaprisežene izjave stoterih farmarjev, v katerih se pritožujejo, da ne morejo dobiti delavcev, da bi delali na polju, toda v mestih jih je tisoče, ki žive od relifa.

Nova postava, ki jo namerava uvesti državna postavodaja je tako ostra glede relifa, da je skoro enaka staremu pregovoru: Kdor ne dela, naj ne je! Nadalje pravi nova postava, da noben okraj ne more dobiti svoj delež od države za relif, ako ni najprvo uporabil vse svoje imetje tozadevno. Država Ohio ima še \$6,500,000 za relif v prihodnjih šestih mesecih.

Nov predlog bo tudi znižal relif za 15 odstotkov. Nadalje določa, da kdorkoli skriva kaj svojega premoženja in dobiva relif in je to dokazano, da je kaznovan z globo \$100.00 in z zapornim šest mesecev. Farmarski poslan-ci so bili posebno jezni, ko so zvedeli, da mnogo ljudi v mestih zapije relifni denar.

Na razstavi

Chicaška razstava je imela svojo plesalko Sally Rand, clevelandška Velika jezerska razstava pa ne bo zaostajala za chicaško. Tudi na Jezerski razstavi bo nastopala moderna Saloma pod imenom "Toto." Sally Rand ni imela drugega na sebi kot par pahljač, Toto bo pa imela neke vrste "obleko," ki bo zginila, kadar jo zadene reflektor gotove barve. Tako naznanja podpravnatelj razstave, ki pravi, da je dobil tisoče zahtev od ljudi, da nastopi na razstavi kakšna "znamenita" plesalka. Policija si že sedaj beli lase, kaj bo naredila s to plesalko, ki bo sicer oblečena, toda se obleka ne bo videla, kadar jo zadene modri reflektor.

Težavna zadeva

Predsedniška konvencija demokratov v Philadelphiji bo prihodnji teden izbrala enega člana demokratične stranke iz države Ohio in eno članico. Sedanjí član Julian in sedanja članica Mrs. Pyke sta se oba odpovedala. Za njuna mesta kandidira precej demokratov, in treba bo diplomatične taktike, da ne pride do zamere.

Na obisku v Girardu

Mrs. Johana Kronberger iz Racine, Wis. se nahaja na obisku pri svoji sestri Mrs. John Anžiček v Girardu.

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem tiskarju K. Mays

II.

Usodno srečanje.

Tedni so minili.

Bili smo na obisku v Gumriju. Bej nas je prijateljski sprejel in po knežje gostil. Le žal, da smo se morali kmalu posloviti, mudilo se nam je k Haddedinom.

Po nasvetu beja in meleka, ki sta dobro poznala deželo in ljudi, smo potovali ob Velikem Zabru navzdol in srečno prišli do reke Akra, desnega pritoka Zabovoga. Divja gorska plemena niže ob Zabu pa so se kazala tako sovražna, da smo po raznih neprijetnih izkušnjah zapustili dolino Zaba in se obrnili proti jugovzhodu. Namenili smo se k Maletu Zabu in upali, da bomo kje med njim in reko Džalo prekorčili gorovje Hamrin in dosegli Tigris, odkoder ni bilo več daleč k pašnikom Šamarov.

Žal pa smo zvedeli, da so se tamošnji Arabci zedinili z Obeidi in Beni Lam in da nameravajo napasti rodove med Tigrisom in Tartarom. Šammarji so sicer z enim delom Obeidov, s tistimi, ki jim je bil za šejha Esla el-Mahem, sklenili prijateljstvo, pa šejh je utegnil medtem svoje mišljenje spremeniti, drugi rodovi Obeidov pa so bili, to je Mohammed Emin dobro vedel, Haddedinom sovražni.

Zato se nam je zdelo še najbolj varno, če potujemo proti Sulejmanji in se tam odločimo za nadaljno smer.

Tako smo po dolgem času in po mnogih naporih prispeli do gorovja Zagros.

Nekega večera smo taborili na robu listnatega gozda. Čimr imenujejo tisto drevo, podobno je našim platanam.

Nad nami se je bočilo temno-modro, čisto nebo, kakor ga vidiš le v Orientu, in povrhu smo bili še blizu perzijske meje. In Perzija slovi po svojem čistem, prozornem ozračju. Velike, sijajne zvezde so svetile na tem nebu, tako svetlo je bilo, da sem na tri korake daleč čisto dobro videl kazalce svoje žepne ure, četudi ni bilo meseca ne na nebu ne v pratiki. Cele knjige bi bil lahko bral pri tej zvezdni svetlobi. Tako jasno, sijajno nebo globoko gane človeško dušo in prav nič se nisem čudil, da je Perzija domovina astrologije in prvih početkov zvezdoslovja.

Nismo bili na varnih potih, zato smo rajši taborili na prostem, kjer smo imeli odprt pogled na vse strani. Medpotoma smo si kupili od nekega pastirja ovce, zakurili smo si in jo pekli kar v koži. Seve smo jo prej očistili in z noži "obirili."

Naši konji so se pasli v bližini. Mnogo so trpeli tiste dni, radi bi jim bili privoščili izdaten počitek, pa žal ni bilo mogoče. Sami smo se počutili še precej dobro, vsi smo bili zdravi. Le eden si je nakopal veliko nevoljo, moj prijatelj Sir Albert Lindsay.

Pred nekaj dnevi se ga je namreč lotila mrzlica. Trajala je kakih 14 dni, pa izginila. Zapustila pa je mojemu častivrednemu angleškemu prijatelju tisti skrajno neprijetni spomin, ki ga zdravniki po latinsko imenujejo Febris Alepiensis, Francozi pa mal de Aleppo. Ta "alepski tvor," ki sicer razen človeka prav rad obišče tudi živali, na primer pse in mačke, se začne s kratko, neprijetno mrzlico, nato pa zraste v obrazu, na prsih, na rokah ali na nogah velik tvor, ki se gnoji vse leto in nazadnje izgine, pa zapusti za seboj brazgotino za vse živ-

ljenje. Ime "alepski tvor" ni čisto točno, ker se ta bolezen ne pojavlja samo v Aleppu, ampak tudi v okolici Antiohije, Mosula Bagdada in celo v Perziji.

Videl sem ta nesrečni in kažeči izrastek že pri marsikom, pri nikomer pa ni bil tako obsežen kot pri dobrem master Lindsayu.

Ni bilo dovolj, da se mu je ta izredno velika oteklina bleščala v najsijajnejši rdeči barvi, bila je povrhu še tako predrzna, da se mu je naselila prav na koncu nosu — tistega njegovega ubogega nosu, ki je s svojo čezmerno razsežnostjo že itak vzbujal vseplošno pozornost.

Naš dobri Lindsay ni prenašal tega zla vdano. Kar mu ni bilo zameriti, saj ni bil noben svetnik. Pa tudi ne hladnokrvno, kar bi moral kot zastopnik velikega in slavnega britanskega naroda. Jezen je bil nad izrastkom in nepotrpežljiv in izbruh njegove slabše volje so obilo skrbeli za smeh in kratek čas v naši družbi.

Tudi tisti večer je slabe volje sedel pri ognju in neprestano otipaval z obema rokama nesramni izpuščaj.

"Master," me je poklical, "poglejte sem!"

"Kam?"

"Hm! Neumno vprašanje! V mojem obraz seve. Je spet zrasel!"

"Kdo? Kaj?"

"Da bi vas! Tale tvor seve! Je zelo zrasel?"

"Jako! Je že cela kumara."

"Vraga! Strašno! Grozno! Yes!"

"Morebiti se polagoma razraste v krilatega bika!"

"Ali naj vam postrežem z zausnico, sir? Sem koj na razpolago! Naj bi se ta nesrečni izrastek preselil na vaš nos!"

"Vas boli?"

"Ne."

"No, bodite zadovoljni, da vas vsaj ne boli!"

"Zadovoljen? Zounds! Kako naj bom zadovoljen, če si ljudje mislijo, da sem tobačnico že kar z nosom vred na ta svet prinesel. Kako dolgo bom hodil po svetu s tem velikim zlom?"

"Tako leto dni, sir."

Tako grdo me je pogledal, da bi se bil sesedel od strahu, če že itak ne bi bil sedel, in od groze je odprl usta tako na široko, da bi bil "tobačnico" lahko z nosom vred shranil v odprtini.

"Leto dni? Celo leto? Dvanajst dolgih mesecev?"

"Tako približno."

"Oh! Ah! Strašno! Grozno! Ni nobenega protisredstva? Oblíž? Mazilo? Obkladki? Operacija?"

"Nič, prav nič!"

"Pa za vsako bolezen pozna-

jo zdravilo!"

"Za to ne, sir! Tvor ni popolnoma nič nevaren, pa če ga prerežete, ali odrežete ali samo le malo ranite, utegne biti nevarno."

"Hm... In ko izgine ga ni več videti?"

"Ko izgine, ga ni več videti," sem se zasmel. "Pa sledove zapusti."

"Sledove? Kakšne?"

"Kakršen je pač tvor. Čim večji je, tem večja je luknja, ki jo pusti."

"Veliki Bog! Luknja?"

"Da, žal!"

"O joj! Odurna dežela tale! Bom preskrbel, da se kma- na rokah ali na nogah velik tvor, ki se gnoji vse leto in nazadnje izgine, pa zapusti za seboj brazgotino za vse živ-

ljenje. Ime "alepski tvor" ni čisto točno, ker se ta bolezen ne pojavlja samo v Aleppu, ampak tudi v okolici Antiohije, Mosula Bagdada in celo v Perziji.

Videl sem ta nesrečni in kažeči izrastek že pri marsikom, pri nikomer pa ni bil tako obsežen kot pri dobrem master Lindsayu.

Ni bilo dovolj, da se mu je ta izredno velika oteklina bleščala v najsijajnejši rdeči barvi, bila je povrhu še tako predrzna, da se mu je naselila prav na koncu nosu — tistega njegovega ubogega nosu, ki je s svojo čezmerno razsežnostjo že itak vzbujal vseplošno pozornost.

Naš dobri Lindsay ni prenašal tega zla vdano. Kar mu ni bilo zameriti, saj ni bil noben svetnik. Pa tudi ne hladnokrvno, kar bi moral kot zastopnik velikega in slavnega britanskega naroda. Jezen je bil nad izrastkom in nepotrpežljiv in izbruh njegove slabše volje so obilo skrbeli za smeh in kratek čas v naši družbi.

Tudi tisti večer je slabe volje sedel pri ognju in neprestano otipaval z obema rokama nesramni izpuščaj.

"Master," me je poklical, "poglejte sem!"

"Kam?"

"Hm! Neumno vprašanje! V mojem obraz seve. Je spet zrasel!"

"Kdo? Kaj?"

"Da bi vas! Tale tvor seve! Je zelo zrasel?"

"Jako! Je že cela kumara."

"Vraga! Strašno! Grozno! Yes!"

"Morebiti se polagoma razraste v krilatega bika!"

"Ali naj vam postrežem z zausnico, sir? Sem koj na razpolago! Naj bi se ta nesrečni izrastek preselil na vaš nos!"

"Vas boli?"

"Ne."

"No, bodite zadovoljni, da vas vsaj ne boli!"

"Zadovoljen? Zounds! Kako naj bom zadovoljen, če si ljudje mislijo, da sem tobačnico že kar z nosom vred na ta svet prinesel. Kako dolgo bom hodil po svetu s tem velikim zlom?"

"Tako leto dni, sir."

Tako grdo me je pogledal, da bi se bil sesedel od strahu, če že itak ne bi bil sedel, in od groze je odprl usta tako na široko, da bi bil "tobačnico" lahko z nosom vred shranil v odprtini.

"Leto dni? Celo leto? Dvanajst dolgih mesecev?"

"Tako približno."

"Oh! Ah! Strašno! Grozno! Ni nobenega protisredstva? Oblíž? Mazilo? Obkladki? Operacija?"

"Nič, prav nič!"

"Pa za vsako bolezen pozna-

jo zdravilo!"

"Za to ne, sir! Tvor ni popolnoma nič nevaren, pa če ga prerežete, ali odrežete ali samo le malo ranite, utegne biti nevarno."

"Hm... In ko izgine ga ni več videti?"

"Ko izgine, ga ni več videti," sem se zasmel. "Pa sledove zapusti."

"Sledove? Kakšne?"

"Kakršen je pač tvor. Čim večji je, tem večja je luknja, ki jo pusti."

"Veliki Bog! Luknja?"

"Da, žal!"

"O joj! Odurna dežela tale! Bom preskrbel, da se kma- na rokah ali na nogah velik tvor, ki se gnoji vse leto in nazadnje izgine, pa zapusti za seboj brazgotino za vse živ-

ljenje. Ime "alepski tvor" ni čisto točno, ker se ta bolezen ne pojavlja samo v Aleppu, ampak tudi v okolici Antiohije, Mosula Bagdada in celo v Perziji.

Videl sem ta nesrečni in kažeči izrastek že pri marsikom, pri nikomer pa ni bil tako obsežen kot pri dobrem master Lindsayu.

Ni bilo dovolj, da se mu je ta izredno velika oteklina bleščala v najsijajnejši rdeči barvi, bila je povrhu še tako predrzna, da se mu je naselila prav na koncu nosu — tistega njegovega ubogega nosu, ki je s svojo čezmerno razsežnostjo že itak vzbujal vseplošno pozornost.

Naš dobri Lindsay ni prenašal tega zla vdano. Kar mu ni bilo zameriti, saj ni bil noben svetnik. Pa tudi ne hladnokrvno, kar bi moral kot zastopnik velikega in slavnega britanskega naroda. Jezen je bil nad izrastkom in nepotrpežljiv in izbruh njegove slabše volje so obilo skrbeli za smeh in kratek čas v naši družbi.

Tudi tisti večer je slabe volje sedel pri ognju in neprestano otipaval z obema rokama nesramni izpuščaj.

"Master," me je poklical, "poglejte sem!"

"Kam?"

"Hm! Neumno vprašanje! V mojem obraz seve. Je spet zrasel!"

"Kdo? Kaj?"

"Da bi vas! Tale tvor seve! Je zelo zrasel?"

"Jako! Je že cela kumara."

"Vraga! Strašno! Grozno! Yes!"

"Morebiti se polagoma razraste v krilatega bika!"

"Ali naj vam postrežem z zausnico, sir? Sem koj na razpolago! Naj bi se ta nesrečni izrastek preselil na vaš nos!"

"Vas boli?"

"Ne."

"No, bodite zadovoljni, da vas vsaj ne boli!"

"Zadovoljen? Zounds! Kako naj bom zadovoljen, če si ljudje mislijo, da sem tobačnico že kar z nosom vred na ta svet prinesel. Kako dolgo bom hodil po svetu s tem velikim zlom?"

"Tako leto dni, sir."

Tako grdo me je pogledal, da bi se bil sesedel od strahu, če že itak ne bi bil sedel, in od groze je odprl usta tako na široko, da bi bil "tobačnico" lahko z nosom vred shranil v odprtini.

"Leto dni? Celo leto? Dvanajst dolgih mesecev?"

"Tako približno."

"Oh! Ah! Strašno! Grozno! Ni nobenega protisredstva? Oblíž? Mazilo? Obkladki? Operacija?"

"Nič, prav nič!"

"Pa za vsako bolezen pozna-

jo zdravilo!"

"Za to ne, sir! Tvor ni popolnoma nič nevaren, pa če ga prerežete, ali odrežete ali samo le malo ranite, utegne biti nevarno."

"Hm... In ko izgine ga ni več videti?"

"Ko izgine, ga ni več videti," sem se zasmel. "Pa sledove zapusti."

"Sledove? Kakšne?"

"Kakršen je pač tvor. Čim večji je, tem večja je luknja, ki jo pusti."

"Veliki Bog! Luknja?"

"Da, žal!"

"O joj! Odurna dežela tale! Bom preskrbel, da se kma- na rokah ali na nogah velik tvor, ki se gnoji vse leto in nazadnje izgine, pa zapusti za seboj brazgotino za vse živ-

ljenje. Ime "alepski tvor" ni čisto točno, ker se ta bolezen ne pojavlja samo v Aleppu, ampak tudi v okolici Antiohije, Mosula Bagdada in celo v Perziji.

Videl sem ta nesrečni in kažeči izrastek že pri marsikom, pri nikomer pa ni bil tako obsežen kot pri dobrem master Lindsayu.

Ni bilo dovolj, da se mu je ta izredno velika oteklina bleščala v najsijajnejši rdeči barvi, bila je povrhu še tako predrzna, da se mu je naselila prav na koncu nosu — tistega njegovega ubogega nosu, ki je s svojo čezmerno razsežnostjo že itak vzbujal vseplošno pozornost.

Naš dobri Lindsay ni prenašal tega zla vdano. Kar mu ni bilo zameriti, saj ni bil noben svetnik. Pa tudi ne hladnokrvno, kar bi moral kot zastopnik velikega in slavnega britanskega naroda. Jezen je bil nad izrastkom in nepotrpežljiv in izbruh njegove slabše volje so obilo skrbeli za smeh in kratek čas v naši družbi.

Tudi tisti večer je slabe volje sedel pri ognju in neprestano otipaval z obema rokama nesramni izpuščaj.

"Master," me je poklical, "poglejte sem!"

"Kam?"

"Hm! Neumno vprašanje! V mojem obraz seve. Je spet zrasel!"

"Kdo? Kaj?"

"Da bi vas! Tale tvor seve! Je zelo zrasel?"

"Jako! Je že cela kumara."

"Vraga! Strašno! Grozno! Yes!"

"Morebiti se polagoma razraste v krilatega bika!"

"Ali naj vam postrežem z zausnico, sir? Sem koj na razpolago! Naj bi se ta nesrečni izrastek preselil na vaš nos!"

"Vas boli?"

"Ne."

"No, bodite zadovoljni, da vas vsaj ne boli!"

"Zadovoljen? Zounds! Kako naj bom zadovoljen, če si ljudje mislijo, da sem tobačnico že kar z nosom vred na ta svet prinesel. Kako dolgo bom hodil po svetu s tem velikim zlom?"

"Tako leto dni, sir."

Tako grdo me je pogledal, da bi se bil sesedel od strahu, če že itak ne bi bil sedel, in od groze je odprl usta tako na široko, da bi bil "tobačnico" lahko z nosom vred shranil v odprtini.

"Leto dni? Celo leto? Dvanajst dolgih mesecev?"

"Tako približno."

"Oh! Ah! Strašno! Grozno! Ni nobenega protisredstva? Oblíž? Mazilo? Obkladki? Operacija?"

"Nič, prav nič!"

"Pa za vsako bolezen pozna-

jo zdravilo!"

"Za to ne, sir! Tvor ni popolnoma nič nevaren, pa če ga prerežete, ali odrežete ali samo le malo ranite, utegne biti nevarno."

"Hm... In ko izgine ga ni več videti?"

"Ko izgine, ga ni več videti," sem se zasmel. "Pa sledove zapusti."

"Sledove? Kakšne?"

"Kakršen je pač tvor. Čim večji je, tem večja je luknja, ki jo pusti."

"Veliki Bog! Luknja?"

"Da, žal!"

"O joj! Odurna dežela tale! Bom preskrbel, da se kma- na rokah ali na nogah velik tvor, ki se gnoji vse leto in nazadnje izgine, pa zapusti za seboj brazgotino za vse živ-

ljenje. Ime "alepski tvor" ni čisto točno, ker se ta bolezen ne pojavlja samo v Aleppu, ampak tudi v okolici Antiohije, Mosula Bagdada in celo v Perziji.

Videl sem ta nesrečni in kažeči izrastek že pri marsikom, pri nikomer pa ni bil tako obsežen kot pri dobrem master Lindsayu.

Ni bilo dovolj, da se mu je ta izredno velika oteklina bleščala v najsijajnejši rdeči barvi, bila je povrhu še tako predrzna, da se mu je naselila prav na koncu nosu — tistega njegovega ubogega nosu, ki je s svojo čezmerno razsežnostjo že itak vzbujal vseplošno pozornost.

Naš dobri Lindsay ni prenašal tega zla vdano. Kar mu ni bilo zameriti, saj ni bil noben svetnik. Pa tudi ne hladnokrvno, kar bi moral kot zastopnik velikega in slavnega britanskega naroda. Jezen je bil nad izrastkom in nepotrpežljiv in izbruh njegove slabše volje so obilo skrbeli za smeh in kratek čas v naši družbi.

Tudi tisti večer je slabe volje sedel pri ognju in neprestano otipaval z obema rokama nesramni izpuščaj.

"Master," me je poklical, "poglejte sem!"

"Kam?"

"Hm! Neumno vprašanje! V mojem obraz seve. Je spet zrasel!"

"Kdo? Kaj?"

"Da bi vas! Tale tvor seve! Je zelo zrasel?"

"Jako! Je že cela kumara."

"Vraga! Strašno! Grozno! Yes!"

"Morebiti se polagoma razraste v krilatega bika!"

"Ali naj vam postrežem z zausnico, sir? Sem koj na razpolago! Naj bi se ta nesrečni izrastek preselil na vaš nos!"

"Vas boli?"

"Ne."

"No, bodite zadovoljni, da vas vsaj ne boli!"

"Zadovoljen? Zounds! Kako naj bom zadovoljen, če si ljudje mislijo, da sem tobačnico že kar z nosom vred na ta svet prinesel. Kako dolgo bom hodil po svetu s tem velikim zlom?"

"Tako leto dni, sir."

Tako grdo me je pogledal, da bi se bil sesedel od strahu, če že itak ne bi bil sedel, in od groze je odprl usta tako na široko, da bi bil "tobačnico" lahko z nosom vred shranil v odprtini.

"Leto dni? Celo leto? Dvanajst dolgih mesecev?"

"Tako približno."

"Oh! Ah! Strašno! Grozno! Ni nobenega protisredstva? Oblíž? Mazilo? Obkladki? Operacija?"

"Nič, prav nič!"

"Pa za vsako bolezen pozna-

jo zdravilo!"

"Za to ne, sir! Tvor ni popolnoma nič nevaren, pa če ga prerežete, ali odrežete ali samo le malo ranite, utegne biti nevarno."

"Hm... In ko izgine ga ni več videti?"

"Ko izgine, ga ni več videti," sem se zasmel. "Pa sledove zapusti."

"Sledove? Kakšne?"

"Kakršen je pač tvor. Čim večji je, tem večja je luknja, ki jo pusti."

"Veliki Bog! Luknja?"

"Da, žal!"

"O joj! Odurna dežela tale! Bom preskrbel, da se kma- na rokah ali na nogah velik tvor, ki se gnoji vse leto in nazadnje izgine, pa zapusti za seboj brazgotino za vse živ-

ljenje. Ime "alepski tvor" ni čisto točno, ker se ta bolezen ne pojavlja samo v Aleppu, ampak tudi v okolici

MORSKI RAZBOJNIK

A. Š.

"Saj uprav tukaj imate moža, kakršnega iščete. Njemu ne bo treba dajati nobenih instrukcij in navodil, temu že ne! On to vedel boljše kakor vi ali jaz, kaj mu je storiti, da bo Port Royal poslej varen pristan."

"Menite Blooda?"

"I, koga pa? Mar morete dobiti boljšega moža? Saj ste videli, kaj je pravkar storil."

"Torej ste tudi vi teh misli? Tudi sam sem že mislil o tem. In, pri Bogu, čemu ne? On je boljši mož ko Morgan, in vendar je bil Morgan imenovan za guvernerja."

Generalni guverner je poslal po Blooda. Kapetan je prišel. Resnici na ljubo je treba priznati, da je bil nekoliko osupel nad častjo, katero mu je lord Willoughby podelil. To je bilo vse več, kakor si je kadarkoli upal sanjati. Menil je, da nima dovolj sposobnosti za to visoko in odgovorno mesto.

"Prekletost!" je bevsknil lord. "Mar mislite, da bi vam ponudil to mesto, če ne bi bil prepričan, da imate za to več sposobnosti kakor je potrebujete? Ali je to vaš edini ugovor?"

"Ne, ni edini, moj lord. Računal sem na to, da bom šel zdaj domov. Morj me hrepenenje po zelenih logih in livadah domače zemlje." Blood je globoko zdihi. "V Somersetu zdaj jablane cveto..."

"Jablane cveto!" Lord je povzdignil svoj glas. "Kaj, pri vseh vrstah? ... Jablane cveto!" Pogledal je admirala.

Admiral je hudomušno pomel žiknil z očesom.

"Tako!" je rekel. "Zelo poetično!"

Lord pa se je nevoljen obrnil k Bloodu:

"Videl sem, kaj znate in česa ste zmožni, zato vam ponujam guvernerstvo Jamaike v imenu njegovega veličanstva, zakaj smatram vas za najzmožnejšega moža, kar jih poznam, za ta urad."

Blood se je priklonil: "Vaše lordstvo je zelo prijazno, toda..."

"Molčite! Nobenih 'toda'! — Ako želite, da se pozabi vaša preteklost in da se zagotovi vaša bodočnost, mož, tukaj imate svojo priliko! In menda vendar ne boste dopustili, da bi na tako važne odloke vplivalo cvetje jablan in druga taka sentimentalna navlača! Vaša dolžnost je tukaj, vse dotlej, dokler traja vojna. In ko bo slednja končana, tedaj odidete lahko v svoj Somerset, kjer boste gledali cvetje in brst jablan in stiskali kislj jabolčnik. Toda dotlej pa ostanite na Jamaiki in zadovoljite se z njenim rumom!"

Van der Kuylen se je zakrohotal. Toda Bloodu ni bilo do smeha. Ostal je resen, skoraj mrk. Njegove misli so bile pri gospodični Arabeli Bishop, ki je bila tu nekje, prav v tej hiši, kjer so zdaj stali, in katere še ni bil videl...

Nato pa se je spet zaslišal lordov glas, ki je Blooda karal, ker okleva sprejeti tako sijajno ponudbo, ki se ne javlja vsak dan.

"Moj lord, prav imate. Bedak sem. Pa nikar ne mislite, da sem nevhvaležen. Ako sem okleval, sem okleval zaradi zadev, ki se ne tičejo vašega lordstva."

"Aha, cvetje jablan, menim!" je rekel lord.

Zdaj je bil Blood oni, ki se je zasmejal.

"Prav, naj bo tako, kakor vi želite, in hvaležen sem vam, verjemite mi, vaše lordstvo. In zagotavljam vam, da si bom znal zaslužiti to priznanje njegovega veličanstva. Smete se trdno zanesti na mojo zvesto in lojalno službo."

"Če se ne bi, vam ne bi ponudil guvernerstva."

Tako je bila zadeva urejena. Takoj zatem je bil napisan ter zapečaten Bloodov guvernerski patent in podpisan vpricho trdnjavskega poveljnika Mallarda ter ostalih častnikov, ki so široko razprtih oči strmeli, toda molčali ter ohranili svoje misli zase.

"No, zdaj pa lahko govorimo o našem odpotovanju," je rekel van der Kuylen.

"Da, odjadrati bomo jutri z arana," je rekel lord.

Blood je osupnil.

"In polkovnik Bishop?" je vprašal.

"On postane zdaj vaša zadeva. Vi ste zdaj guverner. Postopali boste torej z njim po svoji lastni uvidevnosti, kakor se vam bo zdelo primerno in prav. Če mislite, ukažite ga obesiti. — Ne bo nič več ko prav; zaslužil je!"

"Ali ni ta zadeva nekoliko kočljiva?" je vprašal Blood.

"No, prav. Pustil vam bom pismo zanj. Menim, da mu bo to ugajalo."

Kapetan Blood je prevzel takoj svoje dolžnosti. Saj pa je bilo tudi marsikaj ukreniti v Jamaiki, če jo je hotel napraviti sposobno, da bi se v slučaju napada uspešno branila. Šel je takoj na inspekcijo skoraj podrtga forta ter dal navodila za dela, ki se morajo pričeti takoj naslednjega dne. Nato je dal v popravilo vse tri francoske ladje, da bi bile spet sposobne za plovbo na visokem morju. Zatem pa je zbral svoje bukanirje ter jim, s soglasjem lorda Willoughbyja, oddelil petino plena, ki so ga Francozje dobili v Kartageni. Ko je bilo to opravljeno, jim je javil, da jim je zdaj dano na prosto voljo, da odidejo, ali pa vstopijo v službo kralja Williama.

Število teh se je odločilo, da ostanejo in med temi so bili: — Jeremy Pitt, Ogle in Dyke, ki so sklenili, kakor Blood sam, da s padcem kralja Jamesa preneha tudi njihovo piratstvo. Ti možje so bili, izvzemši Wolverstona, ki je ostal s svojimi ljudmi v Kartageni, edini preživeli od skupine rebelov - kaznjencev, ki so pred tremi leti zapustili otok Barbados na ladji Cinco

Llagas.

Naslednjega jutra, ko se je mornarica van der Kuylena pripravljala k odhodu, je Blood sedel ob mizi velike sobe guvernerjevega urada, ko je vstopil polkovnik Mallard ter mu sporočil, da se vrača mornarica polkovnika Bishopa.

"Prav," je rekel Blood. "Prav veseli me, da prihaja, preden je lord Willoughby odpotoval. Ukaz, gospod polkovnik, je, da ga aretirate v trenutku, ko stopi na kopno. Nato ga pa privedite semkaj k meni. Trenotek še!" Naglo je napisal nekaj na listek. "To je za lorda Willoughbyja, ki je na krovu van der Kuylenove zastavne ladje."

Major Mallard je salutiral in odšel. Peter Blood pa se je naslonil v svojem stolu ter se zagledal v strop. Čas je potekal. Nato je polahno potrkalo na vrata in vstopil je starejši zamorski sluga, ki ga je vprašal, če bi bil pri volji sprejeti gospodično Bishop.

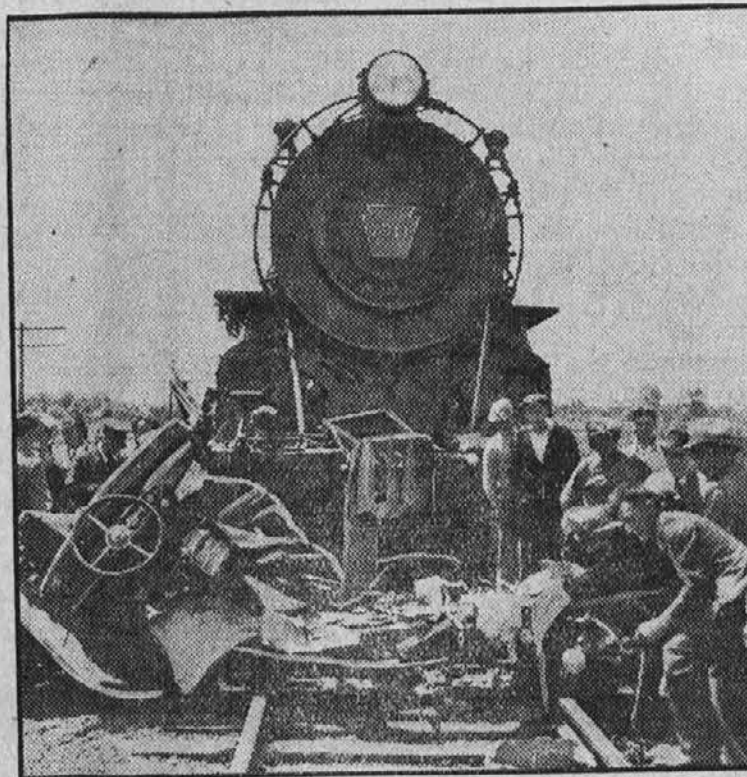
Njegova ekscelenca je prebledela. Trenotek je obsedel mirno na stolu ter gledal zamorca, ki je stal pred njim. Čutil je, da mu žila močno utriplje. Nato pa je pokimal z glavo.

Blood je vstal, ko je gospodična vstopila. Za trenotek sta molčala, ko sta stala drug drugega nasproti ter se gledala. Nato pa je ona stopila naprej ter pričela govoriti z negotovim glasom.

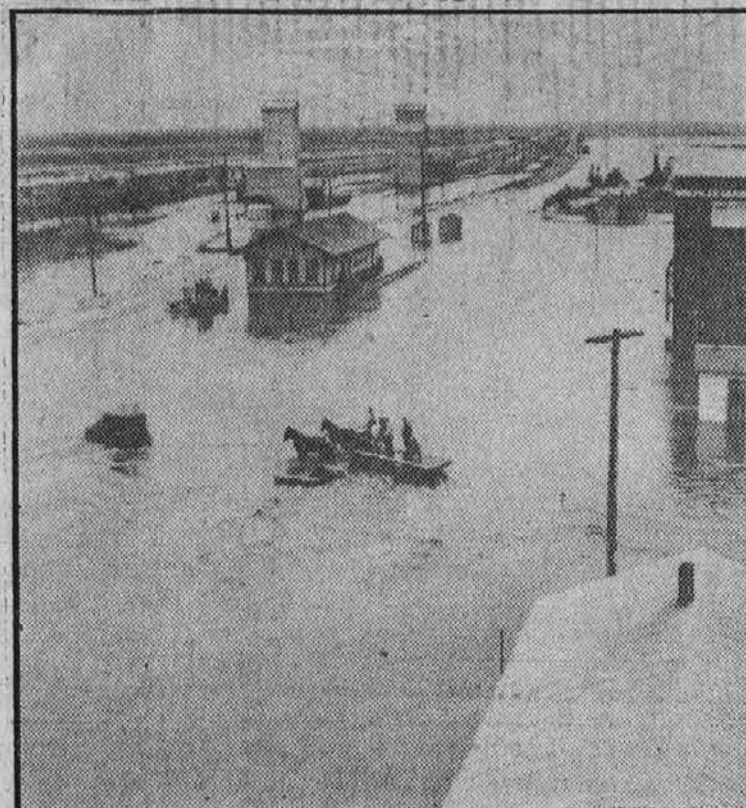
"Jaz... jaz... major Mallard mi je pravkar povedal..."

"Major Mallard je prekoračil svoje dolžnosti," je rekel Blood, in ker si je prizadeval, da bi bil njegov glas miren in gotov, je zvenel skrajno trdo.

Videl je, kako je zmedena in nervozna, zato je rekel: "Brez vsakega povoda se razburjate, gospodična. Naj bo karkoli med menoj in vašim stricem, bodite zagotovljeni, da jaz ne bom delal po zgledu, katerega mi je on dal. Jaz ne bom izrabljaj svoje položaja, da bi mu škodoval."

Kaj čudna zgodba. Neka družina se je peljala na bližnje pokopališče v bližini Calumeta, Mich. Sofirala je domača hčerka. Blizu pokopališča so videli prihajati vlak. Voznica je hotela vlak prehiteti. Posledica je zgornja slika. Voznica in vseh drugih pet oseb v avtu je bilo ubitih.

Polja v bližini Friona, Tex., so bila vedno suha. Letos je pa padlo tam toliko dežja, da je bila okolica vsa poplavljenja in farmerji bodo imeli po dolgem času lepo letino.

Farmerju Jon Lucian v Columbusu, aKns. je kobila vrgla tri mule, trojčke, česar se še ne pominj dozda. "Mati in otroci so zdravi."

Nasprotno: izrabil ga bom, da ga zaščitim. Lord Willoughby mi je svetoval, naj postopam z njim brez usmiljenja. Moj namen pa je, da ga pošljem nazaj na njegovo plantažo v Barbados."

Ona je prišla zdaj počasi bliže.

"Srečna sem, da boste storili to. Nadvse srečna pa zaradi vas sami je svetoval, naj postopam z mega." Ponudila mu je svojo roko.

On jo je kritično pogledal. Nato pa se je priklonil.

(Konec, prihodnjič.)

V BLAG SPOMIN

DESETE OBLETNICE SMRTI PRELJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SOPROGA IN OČETA

Andrew Krainz

ki nas je zapustil ter za vedno v Gospodu zaspal dne 17. junija 1926

*Let deset je že minulo,
kar odšel si proč od nas,
srca blagega si bil nam,
vsem v spominu si ostal.*

*Misel pa nas vse tolaži,
da za Teboj pridemo
tja, kjer večno bo plačilo,
ko se skupaj snidemo.*

Žalujoča SOPROGA in DVA SINOVA.

Cleveland, O., 17. junija, 1936.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena \$2.00

in stane samo:

Naročila sprejema

Dr. Frank J. Kern

Cleveland, O., 6231 St. Clair Ave.

Najbolj moderna

PRALNA POSTREŽBA

vam je dana po

MAYTAG

Moderno je bitji varčen, in Maytag prihrani oboje, pralne stroške in perilo. Maytag vam nudi ekonomično pranje v večji meri kakor kak drugi pralni stroj zaradi njegove boljše izdelave, boljšega obratovanja in večje trajnosti. Nekaj vzrokov za to večjo postrežbo so aluminast čeber, vlit iz enega kosa, gyrtator pralni obrat in valjčki za odtok vode.

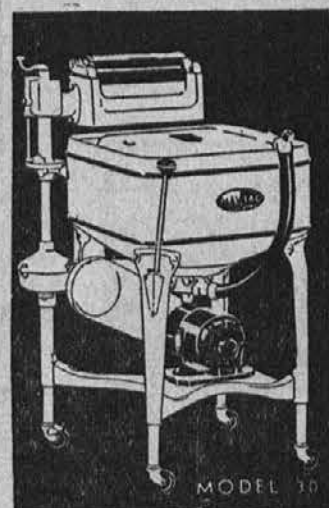

Hočete cenjen pralni stroj? Potem si ogledajte Model 110 Maytag—prava posebnost za samo

\$69⁵⁰

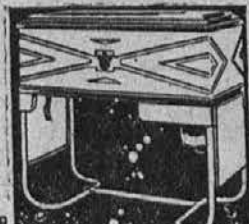
Kremzar Furniture

6806 St. Clair Ave.—ENDicott 2252

PRIHRANITE SI ČAS PRI LIKANJU IN TUDI DENAR

Najnovejši in najboljši, moderni likalnik je sedaj novi Maytag likalnik. Prav lahko za operirati in lika vse prav izborno. Ena njegovih odličnosti je cirk valjar. Poskusite ga. Lastujete ga lahko na lahke obroke.

KADAR SI HOČETE POSTREČI Z

mehkimi pijačami

ne pozabite na

DOUBLE EAGLE BOTTLING CO.

Prepričani ste lahko, da boste dobili najboljše, kar vaš rojak izdeluje že 27. leto.

Postrežem vam tudi lahko z izvrstnim pivom, kot Buckeye pivo, Union pivo in Gold Bond.

DOUBLE EAGLE BOTTLING CO.

6511-19 St. Clair Ave. HEnderson 4629

WALL PAPER STORE

VELIKA IZBERA B O N C A ZMERNE B O N C A

6105 ST. CLAIR AVE.

Posebna razprodaja MASTER FRIGIDAIRE 535

popolnoma nova regularna cena \$163.00, sedaj samo \$124.50

MASTER FRIGIDAIRE 635

popolnoma nova regularna cena \$199.50, sedaj samo \$149.50

MANDEL HARDWARE

15704 WATERLOO ROAD

Kenmore 1282